A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXI. évfolyam 4. szám - 2011. december 20.

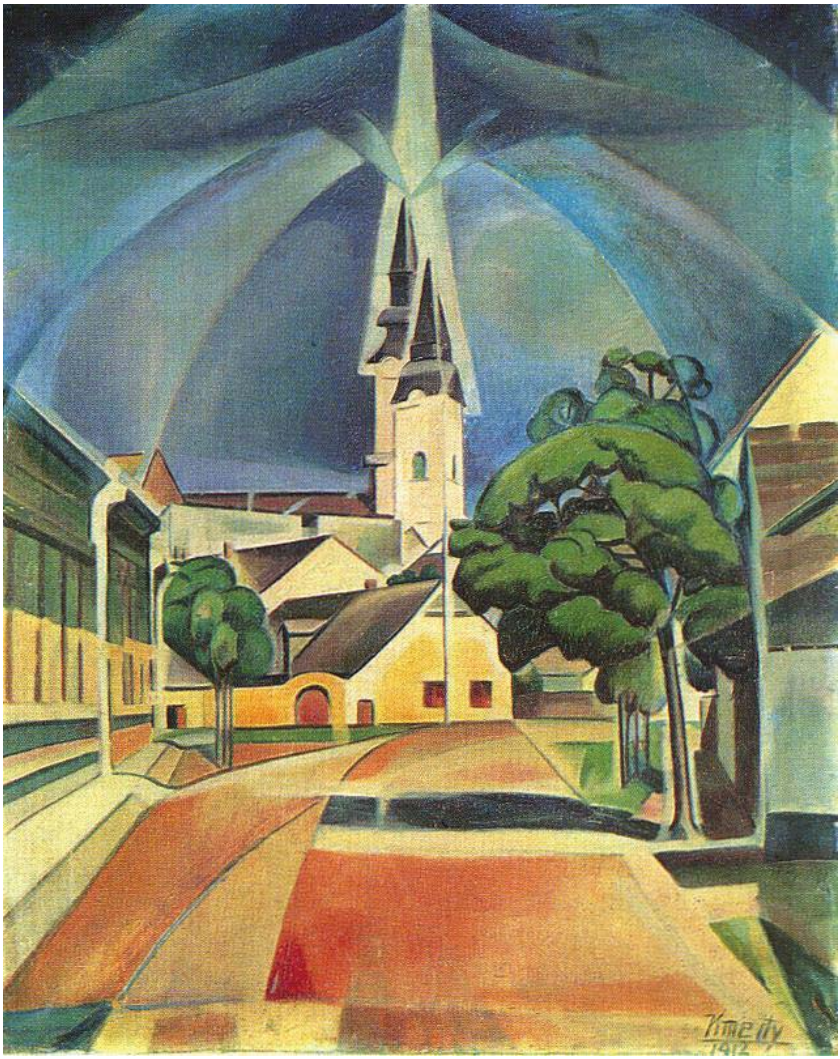

Emlékeztető
az Iskolatanács 2011. december 13-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
DolcEVita	Neuman Félix	Fincza Erika
ZÓNA	–	Eckendorfer Zoltán
JOKER	Füstös Viktor	Kerekes Mónika
CarpediM	Geiszlinger Gergely	Tóth Krisztina
L-ME	–	Horváth Anna
NOVA	Ruzsa Rania	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	–
MannA	–	Török Katalin
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	Gelencsér Dániel	Rékasiné B. Csilla
ZOÉ	–	–
CLASS	Macudzinski Elza	–
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	–	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	–
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	–	Bartokné S. Tóth K.
Tanerők	Hartmann Ibolya, Jakab Judit	
Vendég	Gáti Emese	

Napirendi pontok:

1. Pivarnyik Balázs tervezete a DÖKről
2. A Soroló háromfős bizottságának megszavazása a jelöltállítás után
3. Dohányzási törvény, az iskola lépései
4. A március 29-i Egészségnap programtervezete
5. Szülői tapasztalatok a Nyílt napról
6. Luca-napi dorbéz, a hozott finomságok elfogyasztása

Az IT-ülés kezdetén nem voltunk határozatképesek, ezért a levezető elnök Hartmann Ibolya feloszlatta az ülést, majd öt perccel később újra összehívta. Szabályzatunk értelmében a másodszor egybegyűlt testület – a jelenlévők létszámától függetlenül – határozatképes.

1. Pivarnyik Balázs röviden összefoglalta a DÖK működését az elmúlt két és fél évben. A hónapokkal ezelőtti kéréseknek – a DÖK átvilágítása, a hatáskör felülvizsgálata, a tagság újraszerveződése, új program megfogalmazása – a „Lánglovagok" közül senki nem tett eleget. Megemlítette azt a korábbi IT állásfoglalást, mely szerint a DÖK nem azonosítható az Iskolatanács diákképviselőivel – mégis a jövőben talán az IT diák képviselői közül szerveződhetne egy választott testület, mely betölthetné a DÖK szerepét. Balázs kifejtette, hogy az IT-n belül és a DÖK-ben a demokratikus képviseleti rendszer igen döcögősen működik, ha valamit meg kell csinálni, de ez nem jelentheti azt, hogy a diákság átadná jogait egy diktatórikus szisztémának. Végül különböző elfoglaltsága miatt bejelentette az IT tagságról való lemondását.

2. Jakab Judit összefoglalta, mi indokolja egy Soroló-bizottság felállítását. Célszerű, hogy a pontrendszer értékelése a szabályzatában még nem rögzített esetekre is kitérhessen az igazságosság érdekében. Egy háromfős testület megalakulására van szükség, amely két oldal képviseletét foglalja magában: a diákokét és a tanárokét. Négy jelölt közül választottak a jelenlévők. A jövőben Gelencsér Dániel, Jakab Judit és Ruzsa Rania tölti be az említett feladatkört. Működésükről maguk rendelkeznek.

3. Ruzsa Ágota felvázolta a 2012. március 29-én megrendezendő Egészség-nap terveit. Az IT-ülést megelőző másfél órában, az önkéntes szervező szülők megbeszélésén elhatározták egy ún. „Egészségtérkép" elkészítését, amely felméri az iskolapolgárok állapotát, és útmutatást ad a életre hívandó programokhoz. Ennek felelőse Tóth Krisztina (CarpediM). Nagyon fontos, hogy a nap napirendje ne betegségközpontú legyen, hanem pozitív mintát mutasson, amelyben diákok, szülők és külső előadók egyaránt bemutatkozhatnak. A délutáni fakultatív kínálat vonzóvá tételéhez pontgyűjtő versenyt terveznek, amely többféle jutalommal zárul.

4. Hartmann Ibolya beszélt a 2012. január 1-jén életbe lépő új törvényről, amely a politechnikumi dohányzásra vonatkozó szabályokat is megváltoztatja. Az új évben közintézményekben (iskolák, egészségügyi intézmények) és környékükön mindenkire vonatkozóan tilos a dohányzás. Három hónap türelmi időt enged a törvény, áprilistól viszont az ÁNTSZ ellenőrzi a betartást.

Az iskolavezetés névre szóló szerződést fog valamennyi iskolapolgárával aláíratni, amelyben mindenkivel ismerteti és tudomásul véteti a törvényt és a be nem tartás követ-

kezményeit: akár 50 ezer forint pénzbírsággal sújtható az az állampolgár, aki közoktatási intézményben vagy annak környékén rágyújt.

A hozzászólók hangot adtak azon félelmüknek, hogy a tiltás miatt újra meg fog jelenni a viszonylag füstmentessé vált vécékben a dohányzás. Több vélemény azt hangsúlyozta, hogy ha az iskola komolyan veszi a tiltást, akkor sikerülhet a mindenkire kiterjedő elterelés. Talán egy erős kampány és kecsegtető jutalmak segíthetnék a közösséget a törvény betartásában.

5. A november 26-i Nyílt napon több szülő vállalt szolgálatot, hogy tájékoztatást adjon a kíváncsiskodó szülőtársaknak a Politechnikumról. Beszámolójuk szerint igen nagy volt az érdeklődés, a kezdeti magánbeszélgetéseket felváltotta az egyre népesebb csoportfoglalkozás. Valószínűleg a küszöbön álló új köznevelési törvény is szerepet játszott abban, hogy a tervezett új iránnyal vitatkozó családokat a Politechnikum felé terelte.

Felvetődött, hogy a jövőben érdemes lenne felmérni a Politechnikumba bekerülő családok között, volt-e szerepe az iskolaválasztásukban a Nyílt napnak, a Nyílt óráknak és a szülői konzultációknak.

6. A december 17-i szalagavatóban érintett szülők nevében hangzott el, hogy problémák vannak az egy tanulóra jutó belépőjegyek számával. Többen keveslik a hét darabban maximált belépőszámot.

A hozzászólások kitértek a West Balkán-tragédia után szigorodott – férőhelyszámra vonatkozó – előírásokra, a helyszínválasztásnál az iskolától való távolságra mint szempontra, a más helyszínek alkalmasságára/alkalmatlanságára (láthatóság, táncolási lehetőség), a bérleti díjak magasságára, az évfolyamon belüli jegyátruházásokra.

7. Gazdag eszem-iszom zárta a 2011-es IT-évet.

2012-ben február 7-én találkozunk először.

Mindenkinek szép ünnepeket, aktív pihenést és örömteli évkezdést kívánunk!

2011. 12. 14.

Hartmann Ibolya és Jakab Judit, jegyzők

Iskolabírósági határozatok

Igazolatlan hiányzás

Időpont: 2011. 11. 15.
Bírók: Roboz Gabriella szülő, Villing Bori diák, Regős Pál tanár
A panaszolt: egy tizedik osztályos tanuló
A panaszos: az egyik osztályfőnök
Résztvevők: a panaszos, a panaszolt, a panaszolt szülei
Előzmények: a panaszoltat osztályfőnöke panaszolta be, mivel igazolatlan hiányzásainak száma kiugróan magas (a tárgyalás napjáig 26 óra).
Tárgyalás: Az iskolabíróság ismertette a panaszt. A panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló. A megbeszélés során kiderült, hogy a panaszolt ismeri az ide vonatkozó szabályokat, és hogy a család időben értesítve lett a hiányzásokról, ám érdemi változás nem történt. A panaszolt őszintén beszélt életvezetési nehézségeiről, és jelezte, hogy képesnek érzi magát a változásra, ha már nincs más lehetősége. Belátta, hogy a helyzet megoldásáért ő tehet a legtöbbet, és sajnálkozását fejezte ki, hogy a korábbi mulasztásokkal többek bizalma megrendült benne. A megjelentek és a bíróság érzékeltette, hogy maga a tárgyalás is bizalmi helyzeten alapul, és egy lépés lenne a megoldás felé vezető úton; ugyanakkor a helyzet súlyosságára is próbáltak rávilágítani.

Határozat:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt egyelőre fegyelmi fokozatot nem kap, azonban december 5-én visszahíváson kell megjelennie, ahol a bíróság ismét mérlegeli a helyzetet.
2. a tanulónak 2011 december 5-ig minden nap 8:00-ra kell érkeznie a Politechnikumba, és ezt a titkárságon lévő feketelistán vezetnie kell.
3. Ugyaneddig az időpontig egyetlen igazolatlan óra hiányzása sem lehet.
4. A panaszoltnak azonnal fel kell keresnie az iskolapszichológust, és életvezetési nehézségeivel kapcsolatban tanácsot kérnie.
5. Saját megoldási javaslatait írásban az Iskolabíróságnak nov. 25-ig be kell nyújtania.
6. Amennyiben a visszahívásig a panaszolt a fenti feltételeket nem teljesíti, automatikusan a szigorú megrovás fokozat lép életbe.

Indoklás: A bíróság fontolóra vette az igazolatlan hiányzás ténye miatt fegyelmi fokozat kiszabását, mérlegelte azonban a panaszolt őszinteségét és egyéb tényezőket; emiatt döntött a visszahívás és a késleltetett büntetés mellett. Az Iskolabíróság egyben reményét fejezi ki, hogy a következő hetekben a panaszolt lépéseket tesz a helyzet javulása érdekében.
A bíróság a panaszolt jelzéseinek megfelelően szükségesnek érezte, hogy egyértelmű és szigorú szabályokat fektessen le, ezért írta elő a feketelistát, az írásbeli beszámolót és a decemberi meghallgatást.

2011. november 21

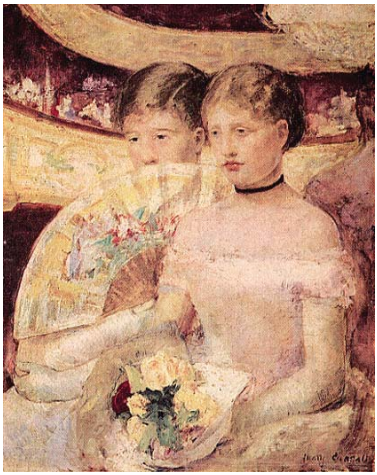

* * *

Időpont: 2011. 11. 30.
Bírók: Villing Sándor szülő, Bartus Luca diák, Regős Pál tanár

Igazolatlan hiányzás

A panaszolt: egy tizenkettedikes tanuló
A panaszos: az egyik osztályfőnök
Résztvevők: panaszos, panaszolt
Előzmények: Panaszoltat osztályfőnöke panaszolta be, mivel igazolatlan hiányzásainak száma kiugróan magas (a tárgyalás napjáig 49 óra). Ugyanebben az ügyben 2011. 10. 26-án a tanulónak már volt iskolabírósági tárgyalása – akkor 22 igazolatlan órája volt –, amely nyomán az intés mellett azt a határozatot kapta, hogy december 10-ig minden nap 8.00-ra kell érkeznie az iskolába; kötelezettségvállalásában foglalt elmaradásait pótolnia kell; továbbá hetente, hétfőnként egyeztetnie kell osztályfőnökével iskolai ügyeiről. A határozat 2011. december 5-re visszarendelte őt az Iskolabírósághoz, hogy beszámoljon eredményeiről. Ezt az időpontot az osztályfőnök nem várta meg, mert a fenti pontokból panaszolt egyet sem teljesített.
Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette a panaszt. A panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló. A megbeszélés során kiderült, hogy a tanuló tisztában van a vonatkozó szabályokkal és a teendőivel, ám érdemi változás nem történt. Az osztályfőnök elbeszéléséből kiderült továbbá, hogy nem pusztán a szükséges lépéseket tette meg annak érdekében, hogy a helyzet változzon, de erőn felül igyekezett, hogy a családdal rendszeresen konzultáljon, és folyamatos odafigyeléssel a diák rendszeres iskolába járását elősegítse. Sajnálatát fejezte ki, hogy panaszolt a törődés ellenére bizalmatlanságot mutatott, és nem volt együttműködő. A beszélgetés során a diák nem tudott építő jellegű javaslatot, vállalást megfogalmazni.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint panaszolt a kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya azonnali.

Indoklás: A Közgazdasági Politechnikum hiányzásokra vonatkozó szabályzata és a közoktatásra vonatkozó jogszabályok előírásai értelmében a 30 igazolatlan órát meghaladó mulasztás esetén a bíróság – amennyiben különleges körülmények nem állnak fenn – a tanulót kizárja az iskolából. Ilyen körülmények a tárgyalás során nem merültek fel.
Az Iskolabíróság megállapította, hogy az adminisztratív lépések igazolható módon megtörténtek az iskola részéről. A tanuló elégséges időt kapott arra, hogy változtasson. Az Iskolabíróság korábbi határozata és az osztályfőnökök pontos szabályokkal írták körül a panaszolt teendőit, amik nemcsak a rendszeres iskolába járáshoz, de egyes szaktárgyakból való pótláshoz is segítséget nyújtottak. A diák az Iskolabíróság megítélése szerint a felkínált lehetőségekkel nem élt.

2011. december 1.

Órai magatartás

A panaszolt: egy tizedik osztályos tanuló
A panaszos: egy szaktanár
Résztvevők: panaszos, panaszolt, a panaszolt osztályfőnökei, a panaszolt édesanyja
Előzmények: Panaszoltat szaktanára panaszolta be a művészetórákon, kiemelten egy november 16-i órán tanúsított viselkedése miatt. A diák az említett órán provokatívan, tiszteletlenül és nem együttműködő módon nyilvánult meg. A panasz szerint teljesítménye és viselkedése gyakran kiszámíthatatlan, hullámzó; órán hajlamos

a szélsőségekre: egyszer együttműködő, máskor pedig ellehetetleníti az órát.
Tárgyalás: Az iskolabíróság ismertette a panaszt. A panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló. A megbeszélés során kiderült, hogy panaszolt az osztály egyik legjobb tanulója; gyakorlatilag minden tantárgyból jól teljesít. Az osztályfőnökök a tárgyalás előtt az osztályban tanító tanárok véleményét is kikérték a diák munkájával, magatartásával kapcsolatban. Az írásos vélemények a panaszos tapasztalataival nagymértékben megegyeztek; többen használták a „zavaró", „hullámzó", „kiszámíthatatlan" jelzőket. Minden szaktanár megemlítette azonban, hogy a panaszolt aktív és hasznos szerepet is tud játszani az órán, ha éppen olyan kedve van.
A tanuló a beszélgetés alatt láthatóan megértette, hogy a panasszal fontos visszajelzést kapott arról, hogy a tanárai miként látják a munkáját, és mit várnának el tőle. Megemlítette, hogy erős igazságérzete és indulatossága miatt korábban is adódtak hasonló konfliktusai. Belátta, hogy kommunikációján változtatnia kell.

Határozat:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt figyelmeztetés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2012. június 15.
2. A panaszoltnak – saját vállalása értelmében – a tanórákon előre kell ülnie, amennyiben ezt az ülésrend lehetővé teszi.
3. A tanulónak 2012. január 31-ig 45 perc művészet ill. 45 perc osztályidő foglalkozást kell tartania az osztályának. A foglalkozásokat írásban, a szaktanárral ill. az osztályfőnökökkel előzetesen egyeztetve kell megterveznie. A 2x45 percnyi foglalkozás megtartásáról a fenti dátumig az Iskolabíróság részére írásos beszámolót kell benyújtania.
4. Az iskolabíróság 2012. február 1-jén 16 órakor a panaszoltat ismét meghallgatja.
Indoklás: Az Iskolabíróság úgy ítélte meg, hogy panaszolt magatartásával megsértette a Politechnikum Házirendjének 1.1, 1.3, ill. 1.5 pontjait, emiatt döntött a fegyelmi fokozat mellett.

Igazolatlan hiányzás

Időpont: 2011. 12. 05.
Bírók: Roboz Gabriella szülő, Raman Szilveszter diák, Regős Pál tanár
A panaszolt: egy tizedik osztályos tanuló
A panaszos: az egyik osztályfőnök
Résztvevők: Panaszos, panaszolt, az iskolapszichológus, a panaszolt szülei
Előzmények: a panaszoltat az osztályfőnöke panaszolta be, mivel igazolatlan hiányzásainak száma kiugróan magas. A 2011. 11. 15-i tárgyalás utáni határozat a panaszoltat meghallgatásra rendelte vissza. A határozat szerint a tanulónak 2011. december 5-ig minden nap 8:00-ra kellett érkeznie a Politechnikumba, és ezt a titkárságon lévő feketelistán vezetnie kellett. Ugyaneddig az időpontig a panaszoltnak egyetlen igazolatlan óra hiányzása sem lehetett. A diáknak azonnal fel kellett keresnie az iskolapszichológust, és életvezetési nehézségeivel kapcsolatban tanácsot kellett kérnie. Saját megoldási javaslatait írásban az Iskolabíróságnak november 25-ig be kellett nyújtania. Amennyiben a visszahívásig a panaszolt a fenti feltételeket nem teljesítette, automatikusan a szigorú megrovás fokozat lép életbe.
Tárgyalás: Az Iskolabíróság a fenti feltételek teljesülését vizsgálta. A panaszolt elmondása szerint az elmúlt hetekben igyekezett változtatni; nehézségei azonban megakadályozták abban, hogy ez a változás látványos legyen. Az Iskolabíróság megvizsgálta az említett listát, amit a tanuló

rendesen vezetett, de a bejegyzések jelentős része újabb reggeli késésekről tanúskodott, melyekből újabb igazolatlan órái gyűltek össze. Saját megoldási javaslatait elmulasztotta benyújtani az Iskolabíróságnak.
A megbeszélés során kiderült, hogy panaszolt felvette ugyan a kapcsolatot az iskolapszichológussal, de rendszeres találkozásokra eddig nem került sor. A további menetrendről azonban már született köztük megállapodás.
Összességében az Iskolabíróság megállapította, hogy a diák az előző határozatban foglaltakat nem teljesítette. Ezt a panaszolt egészében nem vitatta, a helyzet megítélésében azonban eltérés mutatkozott a panaszolt, illetve a bíróság és az osztályfőnökök között. A tanuló továbbra is kitartott amellett, hogy egyedül képes kezelni a helyzetet, a bíróság megítélése szerint azonban a panaszolt nem minden tényezőt lát reálisan.

Határozat:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló esetében életbe lép a szigorú megrovás fegyelmi fokozat, melynek hatálya 2012. június 15.
2. A panaszoltnak továbbra is minden nap 8:00-ra kell érkeznie a Politechnikumba, és a titkárságon lévő feketelistát az újabb visszahívásig vezetnie kell.
3. Egyetlen óra újabb igazolatlan hiányzása sem lehet.
4. A megegyezés szerint rendszeresen konzultálnia kell az iskolapszichológussal.
5. Saját megoldási javaslatait írásban az Iskolabíróságnak a határozat kézhezvételétől számított egy héten belül pótlólagosan be kell nyújtania.
6. Az újabb visszahívás időpontja 2012. január 16., 16 óra 30.

Indoklás: A bíróság megítélése szerint az igazolatlan hiányzás mértéke kirívó; a mérlegelésnél döntő volt az is, hogy a panaszolt az előző határozatban felkínált lehetőségekkel nem, vagy csak csekély mértékben élt. A mulasztás mértéke és módja ráadásul a közösségre is negatív hatást gyakorolhat. A következő visszahívásig a bíróság reményei szerint a panaszolt igénybe veszi az iskola nyújtotta segítséget, és a probléma megoldásába többeket is bevon majd. Az Iskolabíróság figyelembe vette, hogy a kívánt folyamat időt vesz igénybe, ezért döntött az újbóli meghallgatás mellett.

2011. december 6.

az Iskolabíróság nevében: Regős Pál

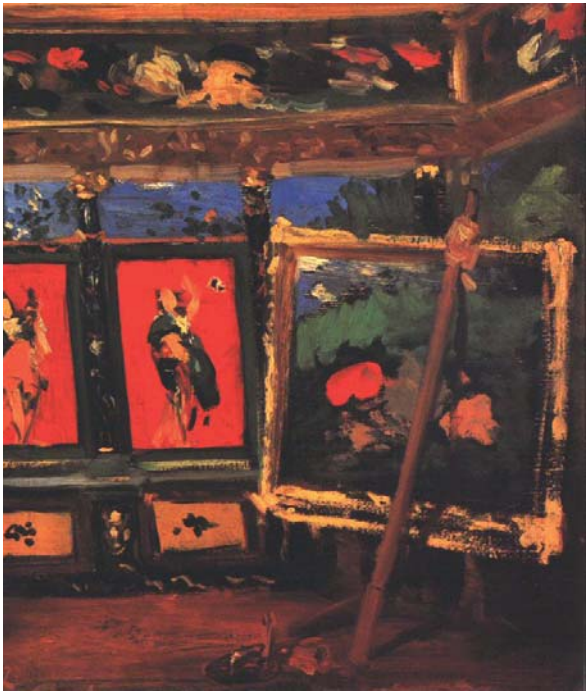

Irodalmi házi verseny
Novemberi megoldások

Velence

I. Hogyan nevezik az alábbi vízi járműveket Velencében? (6 pont)

1. Vaporettónak hívják azt a tágas vízibuszt, amelynek környezetbarát, elektronikus változata is van.
2. A topót szállításra használják. A neve olaszul egeret jelent.
3. A legkülönbözőbb motoros járműveket az autószállító átkelőhajó szállítja.
4. Csak a mentő- és rendőrségi hajók szeghetik meg a mindenütt érvényes sebességkorlátozást.
5. A tűzoltóhajó pirosra festett hajó. Alapfeladata mellett víz alá süllyedt akadályok okozta veszélyekhez is szokták hívni.
6. Feketére festett kecses hajó a gondola, amelyen a turisták szívesen utaznak.

II. Kakukktojás (2 pont)

A *Dózse-palota látképe Velencében* című festmény nem Carpaccio alkotása, hanem Canaletto műve.

III. Jelentésátvitel (4 pont)

1. A carpaccio leheletfinomra szelt bélszínt jelent.
2. A garbót nevezték el Greta Garbóról.
3. Szendvicsnek hívják azt a gyorsan elfogyasztható ételt, amely egy kártyázni szerető arisztokratáról kapta a nevét.
4. Párma a parmezánnak kölcsönözte a nevét.

IV. Rukkola (5 pont)

1. A rukkola magyar neve borsmustár.
2. C- és K-vitamint tartalmaz.
3. Jellegzetes íze mustárra, tormára és földimogyoróra emlékeztet.
4. A kikeléstől számított 3-4 hét múlva szedhető a levele.
5. Olaszország különböző vidékein rughetta, rucola, arugula, ruchetta néven ismerik.

V. Canaletto-festmények (4 pont)

1. A *kőfaragó* udvara
2. Áldozócsütörtök *ünnepe* Velencében
3. *London* látképe a Richmond House-ból
4. *Velence*, Szent Márk tér

VI. Jelentések (5 pont)

1. Globális = valaminek az egészére kiterjedő
2. Intenzív = gyorsított menetű, erős összpontosítással végzett
3. Piktor = festő
4. Kontúr = körvonal
5. Camera obskura = sötétkamra

VII. Igaz vagy hamis (3 pont)

1. Nem igaz, hogy a föld globális felmelegedése következtében egyre ritkábban vannak árapályok.
2. Igaz, hogy Canaletto azt festette, amit látott.
3. Igaz, hogy az épületek falán látható zöld vonal a víz szintjét jelzi.

VIII. Történelmi totó (11 pont)

1. Velence városát 814-ben alapították.
2. Az első dózse Paoluccio Anafesto volt.
3. 814-ben készültek el az első velencei pénzérmék.
4. Alexandriából hozták Velencébe a kereskedők Szent Márk evangélista testét.
5. Konstantinápolyt hódította meg 1204-ben Dandolo dózse.
6. Marco Polo volt az a híres utazó, aki 1271-ben útnak indult a Távol-Kelet felé.
7. A chioggiai csatában győzte le a velencei hajóhad Genovát 1381-ben.
8. Napóleon foglalta el Itáliát 1797-ben.
9. Radetzky foglalta el Velence városát 1849-ben.
10. A Harangtornyot építették újjá 1912-ben, összedőlése után tíz évvel.
11. I. János Pál néven választották pápává a velencei Luciani pátriárkát 1978-ban.

Megfejtők:

Cser Bence, Korbely Krisztián, Száli Kristóf (CLASS), Török Anita (MannA)

Gartulálok

Decemberi kérdések

Leadási határidő: 2012. január 9.

Játék a javából: karácsonyra tekintettel az e havi forduló nyelvi játékból áll. A hiányzó betűket kiegészítve a keresett híres uralkodók, festők, szigetek és budapesti városrészek nevét kell mindössze leírni és határidőre beadni.

I. Magyar festők

1. _ Z _ _ E _ _ É _ _
2. _ S Ó _ _ S T _ _ _
3. _ S _ _ T V _ _ _ K _ _ Z T _ _ _ I _ _ D _ R
4. _ G R _ _Ó _ _ E F
5. _ O _Z _Á _ O _ Y
6. _ _ D _Y _ N _ _ K _ _ Á _ _ L _
7. _ U _ _ Á _ S Y _ I _ _ _ Y
8. _ _ P _ L - _ Ó _ _ I _ Ó _ _ _ F
9. _ Z _ _ E _ Y _ E _ T A _ _ N
10. _ _ I _ Y _ I _ E _ S _ _ Á _
11. _ Z _ _ Y _ _ S _ V _ _

II. Híres uralkodók

1. _ B _ _ Á _ U E _
2. _ E _ E _ C _ Ó _ S _ _
3. J_ _ _ L _ _ _ L _ _ _ L _
4. _ I _ _ I P _ I _
5. _ Ö _ Y _ _ _ _ Á _ _ Á _
6. _ _ C B _ _ H
7. _ A _ Y _ Á _ _ _ R
8. _ _ O _ Z _ _ N _ Z _ _ Ű R _ _ _ _ R _
9. _ _ E _ T _ _ T _ _ N
10. _ _ É _ _ _ L _ P
11. _ Z _ _ E _ M Á _

III. Szigetek

1. _ R _ _ L _ _ D
2. _ _ _ _ I I
3. _ _ V _
4. _ _ R Z _ _ A
5. _ A _ _ G _ S _ _ Á _
6. _ Z _ _ D _ _ I A
7. _ Z _ _ T _ L _ N _
8. _ Z _ _ Í _ _ A
9. _ J - _ A _ _ D _ N _ _
10. _ Ö _ _ - _ O _ I _ Z _ _ _ T _ _

IV. Budapest részei

1. _ R _ _ D _ _ _ D
2. _ R _ _ É _ _ _ V _ _ _S
3. _ _ _ Y T_ T _ _ Y
4. _ _ P H _ _ _
5. _ B _ _ A
6. _ _ S _ _ I _ _ _ K _ T
7. _ _ Z _ _ D _ _ B
8. _ A _ _ N
9. _ I _ _ F _ _ Ó
10. _ U _ L _ _ E _

English Corner

This month Csiga & Ádám's 9th grader group have presented us with poems they wrote in Csiga's Literature module.

Monday

Waking up with a headache
Everything seems fake
The sun shines so bright
Yet, it doesn't feel right.
(Paulovits Bendegúz, L-ME)

On every house you find a hole,
Which is stated on the wall.
Paul works in a shopping mall,
To find them, is his final goal.
(Márkus Dani, CarpediM)

If I have a fight
The other has a flight
When he reached the Tate
I'm working for him with opened gate.
(Hámori Soma, L-ME)

I love you

Now I'm on a special date
I'm waiting for a happy fate
All I ever want to do
Suck your toes and buy a shoe

Now, your lake
Is full of break
Every night
I have a fight
See the light
And bite a kite.
(Kunics Olivér, L-ME)

There is a man, Paul.
He wanted to eat some cake,
Went to the kitchen to bake,
But people were painting the wall.
(Király Dani, L-ME)

There was a man called Paul,
Unfortunately he was small.
What happened? I've already told you!
No one said: "I want to hold you!"
(Szabad Zsuzsi, L-ME)

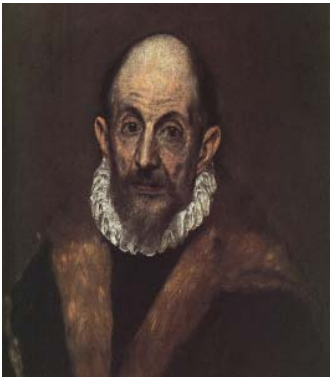

Where is the hole from the wall?
Maybe Paul sold it in a mall.
(Fazekas Matyi, CarpediM)

On the floor there is a clue.
Detective picked up the glue.
Then, he said: "My God, It's true!
The killer was really YOU!"
(Lévai Richárd, L-ME)

Cakebrain
In my head there is a cake.
So, I have a bad headache.
But where is my brain?
On an intercity train.
(Ungvárszki Dani, L-ME)

I need a tool
For fixing a pool.
I'm still waiting
Screwed to the ceiling.
(Nagy-Berzsenyi Bence, L-ME)

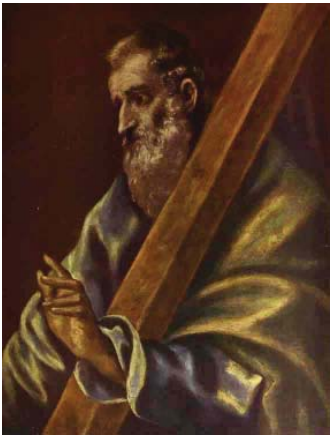

I went to the mall
To buy a new ball.
I have a big goal
To kick out the wall.
(Horváth Kristóf, L-ME)

Comenius
Here They Came!

„I am Ayhan. I teach math" that, my friends is how the entire Comenius project started. More precisely that is all Ayhan, the main coordinator of the project could say in English four years ago when he dreamt up this great idea.

Since then he has learned enough English to put together an eight sided, two year, 200000 Euro Comenius project that was launched November 28 at Poli.

Pretty impressive if you ask me! Let it be a lesson to you all; it is possible!

During the week there were scavenger hunts, sight-seeing walks, tours of Ottoman baths, dinners, parties and concerts galore. But it was not all fun and games only; serious work was carried out at workshops for our guest students and teacher meetings as well.

The project meeting itself went as smooth as silk thanks to the great work of Team Poli, comprised of 42 students, five teachers and the entire staff/student body in some way-shape-or-form. The project participants from Poli were spectacular hosts, showing their guests all the wonderful things this gem of a city has to offer. The work part of the project, namely Film Making Workshops were designed by Csoncsi and taught by Csoncsi, Pivarnyik Balázs and Molnár Péter MIklós, with translation services provided by Csendes Márk and Peitli Ádám. My hat goes off to them all. Teaching a subject in a foreign language is nerve wrecking, doing it to persons that do not speak the language of instruction is a monumental feat! The entire staff here at Poli was open and welcoming. Many of our guests made mention of such throughout the entire week. They were all very impressed with the openness between students and staff, so my hat goes off to all staff and student body members! Lastly, but in no way least I would like to thank Kelemen Hajna, Váciné Arnold Éva and Szakács Edina for their work, blood, sweat and tears. Without them we never would have been able to pull it off!

In closing, I would like to say that it was a long week, for our hosts it was very tiring, constantly paying attention to somebody from Sunday to Friday is draining, adding to it the language barrier makes is all the more difficult. The Organizing Team worked hard for the week prior, the week of and the week following the meeting and we are not done yet! It was worth it though!

Speaking on behalf of all the organizers, we were proud to be part of Poli, you all did a fantastic job!

Rob

PS.: Keep you eyes and ears open, there will be other exchange programs here at Poli and it is always worth joining them!

The Comenius project

Two weeks ago, a lot of children in our school took part in a programme called Comenius project. It's a school exchange programme (for those who wouldn't know) and it was awesome to make new foreign friends. Every kids enjoyed the work with the exchange students from Poland, Czech, Turkey, Romania, Latvia, Greece and Italy.

Everything began on the 27th of November, when the guests arrived, and the time they arrived depended on the country they came from. For example the Polish students arrived at 9PM to the Thomas Hotel, but the Turkish group arrived at 11AM onto the Liszt Ferenc International Airport. The first night was a little frustrated, and we had to get to know each other with our foreigner students.

After the first night, the day after was much more joyable, while we did the work together. At the morning on the way to school, the guests could experience the traffic of Budapest. As we moved up to the A25, everyone was excited about the presentation each country has made about it's own. Meanwhile the programmes, our courage has came, so we were speaking English for real, and we did it fluently, but sometimes we didn't understand each other.

On the second day, we began with a quiz of Budapest, and we finished the day in the school. On the quiz there was mixed groups. The foreigners got a chance to get to know Budapest, and we had to fill in the charts, and had to make a presentation(with a .ppt) of what we seen while the foreigners had workshops.

On the third day, we had a long freetime until 14:30. Meanwhile we did some shopping, and sightseeing. At this point we started to think in English, what was very funny, especially when a word didn't came upon our tongue, and the train of thought was broken.

On the fourth and last day spent together was the most interesting, and the saddest too, because our guest were about to leave the next day. The last presentations were shown, and the last workshops were over too, and we used the time between them to spend some more minutes together with our guests. On the evening there was a lot of concerts from the bands in the school like MS Band, and the mood was very cheerful in the crowd. After the programmes about 50 people went to a pub, but it was kind of hard to find a place with this capacity, but it went alright.

The tomorrow started a bit slowly for everyone after the farewell party last night. It was hurting, and seemed impossible, but we had to farewell our loved guests. When we reached the meeting point, that was the worst, but we knew we could meet them in the future, and we remembered the nice time spent together.

That week was inconceivably useful for us, because we were speaking fluently, sometimes feeling ourselves real professionals. With this feeling we closed the first Comenius project, and started in the way to get everything back to the grind.

Szabó Alexandra, Deja Vu

A tizenkettedikesek Madách: **Az ember tragédiája** *című művét boncolgatták nemrég. A feladatok között szerepelt, hogy egészítsék ki az eredeti alkotást egy napjainkban játszódó jelenettel. Így született Szatmári Bence (CLASS) alábbi munkája.*

XXI. századi szín

A színpad hajléktalanszállóvá alakul, a földön matracok hevernek. Éva mint Önkéntes éppen levest mer az egyik hajléktalannak, majd távozik. Ádám mint hajléktalan egy matracon ül és egy sorstársával HAJLÉKTALAN #1-gyel beszélget. Lucifer a sarokban dohányzik és figyeli a jelenetet.

HAJLÉKTALAN #1: Nevetek, ha arra gondolok, honnan jöttem...

ÁDÁM: Hát csak nevess, míg én elhagyom ezt a helyet.

HAJLÉKTALAN #1: Elhagyni? Hát tán nem azt akarjuk mi mind?

ÁDÁM: Te csak siránkodsz, míg én teszek érte.
Állást és családot keresek, ez csak pillanatnyi
Fájdalom, miben élek. Szakmám is van,
Doktor vagyok.

HAJLÉKTALAN #1: Hát, doktor úr, a gödörben mi mind egyek vagyunk.
Ha innen lelép, megérdemli doktori címét,
Sőt még prófétának is elmehet.

ÁDÁM: Hitetlen vagy...

LUCIFER: Vagy csak észnél van.

ÁDÁM: Hallgass te csak!

LUCIFER: Hallgasd te, mit sorstársad beszél,
És hátha felnyílik a szemed.

ÁDÁM: A lehetőségek korában, hol már
Parasztból is lehet király,
Pont itt ne legyen jó irány?

LUCIFER: (*gúnyosan*) Hát nem szép, mikor még valaki
Hisz a mesékben, s a valóságot tagadja?

HAJLÉKTALAN #1: A pénz irányít, barátom, s nekünk belőle nem jutott.
Vagy ha jutott is, már elszökött tőlünk.
Fürge egy dolog, az egyszer szent.
Nos doktor úr, házam volt – három szinttel,
Feleségem – gyönyörűbb, mint száz birodalom,
Gyermekeim – okosabbak, mint maga az Úr.
Csak a valutám volt rossz, és a szerencsém.

ÁDÁM: Bolondat beszélsz.
Tudással és szorgalommal minden
Gödör apró kis mélyedéssé válik,

Mit bolha is könnyen megugrik.

HAJLÉKTALAN #1: Ugord, s küldj nékem postát!
Kíváncsian várom minden szavad
– és tanácsodat.

ÁDÁM: Külföldre megyek, állás után.
Meghallgatni fognak.

LUCIFER: S állandó lakcímnek mit mondasz?
Gödör, melyből bolha könnyedén kiugrik?

ÁDÁM: Az, hogy most a porban vagyok,
Nem jelenti azt, hogy fel nem állhatok,
Ezt tudni fogják ők is.

Éva jön be egy levéllel. Ádámhoz fordul

ÉVA: Most jött ez, uram. Sajnálom.

ÁDÁM: Hát ez meg mi?

LUCIFER: Kedves bolha!
Ugráljon csak, de mi ehhez nem asszisztálunk.
Tisztelettel: A felsőbb réteg.

ÁDÁM: De hát ez nem lehet!
A szakértelmem megfelel, és már beleegyeztek.

HAJLÉKTALAN #1: De már kiestél a lábosból.
Otthon nélkül és kapcsolat nélkül
A bolha csak bolha marad, amelyet
Bárki eltaposhat.
Ereszkedj le hozzám, és igyál egy kupicával.
Időre megoldja a gondokat.

Ádám meghúzza, a boros üveget

LUCIFER: Csak hogy ne légy olyan elkeseredett,
Kapsz tőlem egy ajándékot. Egy szelvény.

ÁDÁM: Mire e fecni?

LUCIFER: Ha a szerencse is úgy gondolja, ez majd
Kihúz a bajból. Öt szám. Egy kis remény.

HAJLÉKTALAN #1: Hogy legyen miért holnap felkelni.

LUCIFER: S ha gondolod, meg is nézhetjük, nyertél-e.
Még az én hátam is borsódzik,
Ha bele gondolok minő vagyon van benne.

ÁDÁM: Hölgyem! A lapokat és a számokat
Elolvasnám, ha szabad.

Éva behoz egy újságot és Ádám kezébe adja.

HAJLÉKTALAN #1: Na a szerencse már megint nem kedvezett?

ÁDÁM: Tévedsz, barátom. Már látom a fényt.
Ezek az én számaim, nyertem.
Nyertem!

HAJLÉKTALAN #1: Biztos tévedsz, hadd lám.

LUCIFER: (*félre gúnyosan*) Persze ebben semmi érdemem,
Pusztán Fortuna keze lehet a dologban.
Bár lehet, hogy aki az ördöggel cimborál
Annak fohásza – ha nem is szépre,
Válaszra talál.

HAJLÉKTALAN #1: Te piszok kutya! Hát húzz még egyet
Az egészségedre. (*Átadja a bort és a szekrényhez megy. Egy kést vesz elő.*)
Egy utolsót.

ÁDÁM: Mit akarsz te azzal, barátom?

HAJLÉKTALAN #1: Barátom – mily szép szavak! Doktorom,
Ahogy mondtad, a sorsom helyrehozom.
Egy kis vér nem vesz el semmit
Abból, mit ér.
Sőt visszakapom, ami jár nekem.

ÁDÁM: Hátrébb! Segítsenek...

HAJLÉKTALAN #1: Ez a bitang itt vagyont szerzett!
Mindössze egy pislantással.

A szállón fekvő emberek mind felkelnek és Ádámra vetik magukat. Lucifer visszaáll a sarokba és kacag.

HAJLÉKTALAN #2: A szelvényre vigyázzatok,
Ti állatok!

HAJLÉKTALAN #3: Amíg lélegzik, üsd!

A verekedési jelenetbe sikítva érkezik Éva

ÉVA: Hagyják abba!
Hát a jóérzés az emberből teljesen kiveszett?
Harapjátok egymást, mint a kutyák.

HAJLÉKTALAN #2: És te is kapsz, ha nem állsz tovább!

ÉVA: Az előbb még én etettelek, most rám ugorsz?
Rendőrség! Rendőrség!

Sziréna. Egy csapat rendőr jön be, akik szétszedik a verekedő tömeget. Ádám a földön fekve véresen

ÁDÁM: Angyalt láttam az imént, ki megmentett?
Látod, Lucifer, az emberben az érzelem megmarad.

LUCIFER: Jaj te jámbor, a legjobbról lemaradsz.

RENDŐRTISZT: Maguk állatok! Mind egy szálig!
Hát még becsülni sem tudják, amit
A jó társadalom ád maguknak.
Ezért támogatom én az eszmét, miszerint
Ezeknek itt nincs helyük. Most bizonyosságot nyert!
Hölgyem, jól van?

ÉVA: Jól vagyok. A vérzőt hagyják,
Ő nem bánthatott.

RENDŐRTISZT: Előbb szedjük ki a méregfogat,
Mint hogy harapott volna a kígyó.
Azzal pedig, ki most az úr, lerendezem majd.
Most tehát égjen ez a kóceráj, a társadalom szennye.

ÉVA: De ezt nem teheti...

RENDŐRTISZT: (átad egy borítékot) Itt a pénze és hallgasson!
Mindenkinek jobb lesz így.

ÉVA: Talán... most az egyszer...
Magamra is gondolhatok.

LUCIFER: S az érzelem is megtagadott.
Milyen érzés, Ádám?

A rendőrök benzinnel locsolják fel a helyet

ÁDÁM: Hát a pénz az úr, vagy a hatalom?
S a szeretet már nem erény?

LUCIFER: Az a kettő ugyanaz.
Szeretnél még továbbnézni, vagy Elégnél itt inkább?

ÁDÁM: Kell lennie még valaminek, ha A pénz már nem számít, és az egész Összedől.

LUCIFER: Hát menjünk a Kapitalizmuson túlra!
Vezetlek, kövesd nyomom!

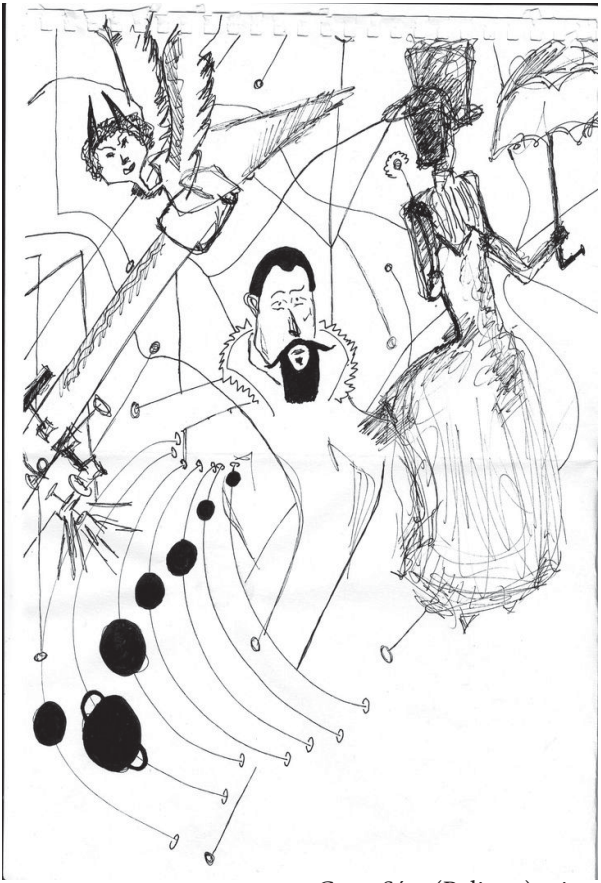

Csata Sára (Poligon) rajza

Káosz

Jönnek értem. Érzem. Félelem és kétségbeesettség irányít. Itt vagyok. Itt, ahol a valóság és a fikció erős határvonala húzódik. A Yagamoto felhőkarcoló tetején. Egy rossz lépés, és lezuhanok. Több száz métert. Hirtelen egy ajtó csapódik ki mögöttem nagy zörejjel. Két férfi rohan felém, zseblámpájukat és pisztolyukat rám szegezik, rám ordítanak, de nem értem, mit. Halál itt vagy halál ott. Tudtam, hogy ez lesz, már az elején, amikor benyitottam a hatalmas üvegajtókon, és a kedves, harmincas évei elején járó nő fogadott. Hirtelen egy rendőrautóraj állt meg a nagy üvegajtók előtt, és fellökve a recepcióst, berohannak. Értem jöttek. Csak úgy, mint ahogy a két férfi, akik mellesleg a Yagamoto cég biztonsági főnökei. A városra remek kilátás nyílik innen. A szívem lassít, ahogy állok a peremen, ahogy nézem halálom színhelyét. Belevilágítanak a szemembe. Semmit nem látok. A fény megvakít. Szívem szerint kétségek nélkül rohannék a fény felé a megváltás reményében. De valami él bennem, valami nem hagy a feladásra gondolni. Életben kell maradnom. Bár nem tudom, miért. A fény tovább kábít, és más lesz úrrá rajtam. A világ elhomályosodik, majd sötétség nyílik a szemem elé, aztán egy ismeretlen hang veszi át az alattam nyüzsgő város mély robaját.

– Ugorj! – mondja egy öreg női hang a fejemben. Olyan, mint az anyám. Megteszem, amit mond, bár felkészít rá, hogy nem lesz könnyű, és valószínűleg meghalok. Fiatalon nincs helyén az ember esze. Ha tudhattam volna, milyen az élet, nem adtam volna fel már tizennyolc évesen.

A valóság újra visszatér, ahogy mélyen lélegzem be az oxigént. Lenézek, majd vissza az üldöző biztonsági őrökre, elengedem magam, kifújom a levegőt, hátradőlök és zuhanok. A levegő süvít a fejem mellett. Semmit nem látok élesen, minden zuhanó semmivé válik körülöttem. Belátok pár ablakon. Öltönyös emberek bámulnak rám vissza minden emeleten, és semmirekellőnek gondolnak. Semmirekellő kölyöknek. Ahogy a nagypapám szokott becézni. A vállamért nyúlok. Ott a zsinór. Csak meg kell ragadnom. Csak ragadd meg, és rántsd meg! Megteszem. Hirtelen rántást érzek, mintha egy isteni erő megragadott volna, és visszatartana a haláltól. De ez csak egy ejtőernyő. Lassan kezdek suhanni a házak között. Kiáltásokat hallok mindenfelől. Hirtelen megmerevedik a levegő. Lövés dördül. Egy apró szelet halált és poklot engedett szabadjára az emberi kéz. Majd még több követi. A halállal játszunk kidobóst. Egy másik háztető felé érek. Pár méterre van a lábamtól. Előbányászom a kiskésem a farzsebemből, és elvágom a köteleket. A lábam egyemeletnyire a földtől, hirtelen zuhanok, megrázkódom, porcok roppannak. Feltámaszkodom, és futni kezdek. Futni a tető másik végébe. Pár métert átugrok és a szomszédos háztetőn vagyok. Elméletben ment. A gyakorlatban már nehezebb. Futok. Szél süvít a fülem mellett, majd elemelkedem a földtől. Egy pillanatig lebegek. Felettem az ég, alattam az üres sikátor. A semmiben lebegek. Nincs alattam semmi. Majd sikeresen leérkezem, minden probléma nélkül. Irány a következő ház. És az az utáni. Majd az az utáni. A tetőn közlekedek. Ez volt a hivatásom. Életveszély minden nap. A hang a sokadik ház lejárati ajtójához vezet. Nekifutok, az pedig betörik. Nagy robaj keletkezik a lépcsőházban, és én futok tovább. Ez a feladatom. Tizedik emelet. Kilencedik emelet. Nyolca-

dik emelet. A hetediken megállok. Elnézek balra. Majd jobbra. Jobbra indulok. Huszonhármas szoba. A huszonhármas. Az emelet végében. Megállok a vastag faajtó előtt és kifújom a levegőt. Megigazítom a hajam, a pólóm, a nadrágom. Minden tökéletes. Bekopogok. Egy negyvenéves, rövid hajú férfi nyit ajtót. Apró borosta takarja arcát. Barna, sokatmondó szeme van. Szája felett seb húzódik. Izmos alakján póló feszül. Meghajol előttem. Én szó nélkül utánzom. Lehajtom a fejem és várom az invitálást. Megcsókolja a homlokom, majd eláll az ajtóból. Bemegyek. Dohos falak, poros szekrények szaga fogad. Kinéz, körbetekint, majd gyanakodva becsukja az ajtót. Felém jön, megragad, újra megcsókol. Ő negyven, én húsz. Ő elvált, én szeretem. Azt mondja, én vagyok a kedvence. A legkedvesebb mind közül. A legszebb mind közül. Végigsimítja a kezét egyenes, hosszú, fekete hajamon. Kezei a csípőmre vándorolnak. Lehúzza a piros trikóm. Leveszi a topom, kioldja fekete sportnadrágom szoros csomóját. Megcsókol, magához ölel. Védtelen vagyok, mégis ezt kívánom. Engem csókol. Elpirulok. A Káoszban is nekem bókol. Ő az én megmentőm.

Faith

Az

ELŐSZOBA GALÉRIA

2011. december 16-tól

Változatok

című kiállítását mutatja be.

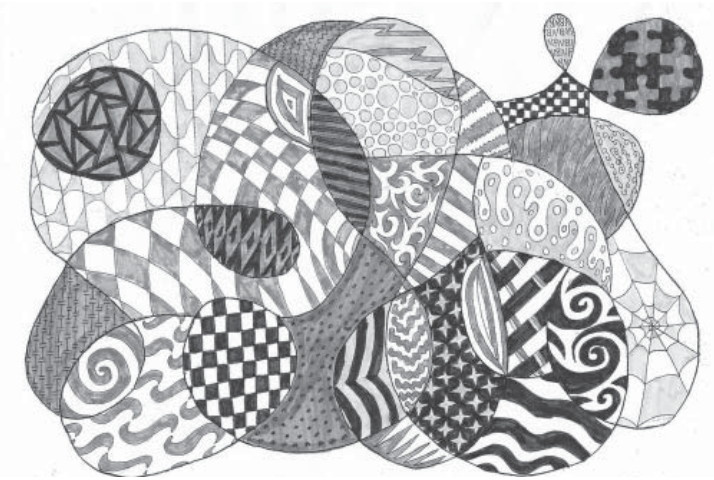

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat stb., csak szólj Jakab Juditnak!

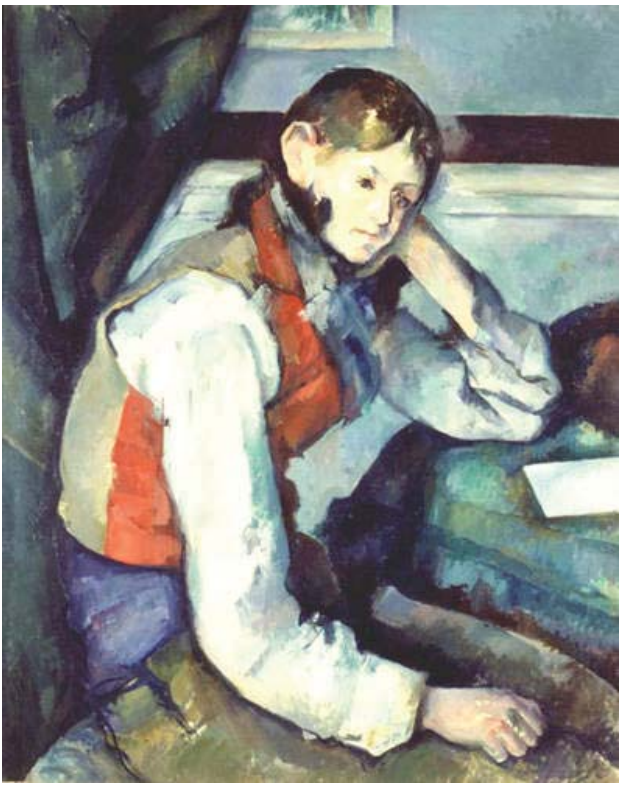

Címtelenül

Londonra nehéz bársony palástját ráhúzta az éjszaka, a levegő fülledt volt és büdös, mint általában. Az Oxford Streeten nyüzsögtek a turisták, itt is, ott is kattanások hallatszottak, villanások látszódtak. A helyiek mostanra nyugovóra tértek, vagy bárokban itták el a maradék eszük és pénzük. A széles úton hosszú sorokban álltak az autók egy útépítés miatt. A zsúfolt járdán egy férfi lépkedett. Szeme alatt hatalmas karikák sötétlettek, hajában ősz szálak csillogtak. Görnyedten botladozott tettének súlya alatt. Hatvanévesnek nézett ki, holott nem volt még negyven sem.

Megállt egy büfénél és vett egy üveg kólát, habár maga sem tudta, hogy miért. Aprója nem volt, így egy százeurós bankjeggyel fizetett. Mikor a büfés a visszajárót kezdte számolni, intett, hogy nem szükséges. Neki már úgy is mindegy – gondolta. Elvette a kólát, és az árus hálálkodását meg sem hallva tovább sétált.

Elhaladt egy hatalmas áruház előtt, melynek színes emblémája úgy vonzotta az embereket, mint egy színpompás virág a méheket. Benézve a kirakaton látta, ahogy a vásárlók – piros műanyag kosarukkal rohangálva a polcok között – órákat töltenek el, hogy megvegyék, amire nincs szükségük, és a hasznos dolgokat a polcokon hagyják.

Elfordította tekintetét a látványtól és továbbsétált. Hirtelen úgy érezte, mintha követnék. Hátranézett és ebben a pillanatban az érzelmek gátja átszakadt.

Körülötte lelassult a világ, arcokat látott maga előtt. Arcokat, melyek nem tartoztak a tömegbe – már csak emlékek voltak. Meg szerette volna őket érinteni, érezni szerette volna arcuk forróságát a tenyerén. Kezével előre nyúlt, de az illúzió eltűnt.

Ott maradt egyedül a rideg világban – barátok, segítség és támasz nélkül. Ott állt némán. A kirakat üvegén kirajzolódott forró lehelete. Szemében könny csillogott.

A tömeg magával ragadta és elsodorta, mint erős áradat a fuldoklót. Vitte-vitte egyre közelebb célja felé. A távolban feltűnt egy metrómegálló. Úgy állt ott, mint szárazföld a végtelen vízen. Legalábbis ő úgy látta, mint egyetlen menedéket, fogódzót az őrületben.

Elvált a turisták népes csoportjától és lefelé vette az útját. Lépteit visszhangozták a rideg falak. Egy hűvös, áporodott levegőjű, félhomályos folyosóra lépett be, melynek végén ott volt a megoldás.

Tett egy lépést. Abban a pillanatban újra előtörtek zavarodott agyából az emlékek. Szeme fátyolossá vált, hideg veríték csordult le az arcán. Már nem látta az állomást, nem hallotta a fentről jövő vidám hangokat. Képzelt alakokat látott, akik beszéltek hozzá, buzdították, vagy épp ellenezték a döntését. Felesége puha, de jéghideg csókot lehelt az arcára és közben mosolygott. Tedd meg – mondta. Csatlakozz hozzánk.

Ebben a pillanatban egy kislány képe is felvillant, képzeletében mindkettőjüket gyönyörűnek látta, másnak, mint ahogy a való életben léteztek. Tett még egy lépést.

A kép változott. Előtte egy hatalmas emelvény mögött egy feketébe öltözött, kövér, ősz hajú ember ült. Balján és jobbján ügyvédek, bírák foglaltak helyet. A kényelmetlen fapadon kucorgott és rettegve várt az ítéletre. A bíró marka a kalapács körül összeszorul, mint halálraítélt nyakán a kötél. Szája lassan halvány mosolyra húzódott, majd kinyílt, ajkai feltárták a hegyes fogakat, amelyek készek voltak áldozatukba marni; szeme vörössé vált, nyelve kinyúlt és körbefonta őt, fojtogatta. Szavai dübörögtek a képzelt térben: A vádlott bűnös! Gyermekgyilkosságért életfogytiglani fegyházbüntetésre ítélem! Bizonyos enyhítő körülmények miatt két nap haladékot kap! A kalapács lecsapott, apró darabokra törve a látomást. Vakon lépkedett – fejét előreszegve, botladozva.

Újabb emlékek.

A kórház linóleumfalú folyosóján áll, steril eszközök szaga száll a levegőben. Mellette épp egy hordágyat tolnak el, a rajta fekvő beteg ránéz, szemében tükröződik a halálfélelem. Hangos csikorgással távolodik. Hirtelen kinyílik a vele szemközti ajtó, egy orvos lép ki rajta, az arca gondterhelt, bánatot tükröz. Odalép hozzá, hosszú köpenye surrogva száll utána.

– Mr. Hughes, a felesége tüdőrákos, az utolsó stádiumban van. Legfeljebb egy hónapja van hátra…

Teljes sötétség… Megbotlott és elesett, az orrából kiömlő vér körbefolyta száját, bekúszott az inge alá s vörösre festette azt.

Felemelte fejét, majd feltápászkodott és továbbindult. Egyenesen besétált egy szülőszobába. Az ágy mellett megállt. Lenézett a koraszülött kislányra.

A kép eltűnt, ismét kitisztult a látása. Közvetlenül a vágány felett állt. Az alagút sötétjén egy sárga fénypászma fúrta magát keresztül, halk zakatolás hallatszott.

Eldöntik feleségével, hogy nem bírják tovább látni, ahogy a gyerek szenved. Este belopóznak a kórházba és kikapcsolják a lélegeztető gépet.

Ismét a bírósági tárgyalás, majd két nappal azelőtt a felesége halála.

Újra feltűnik a nő, de immár arca falfehér, és dermesztő hideget áraszt magából, kinyújtja felé kezét… A fény egyre erősödik...

A zsúfolt és fényes állomás megdermedve nézte, ahogy egy férfi a metró elé lép arcán boldog mosollyal…

Szigeti Bálint (CarpediM)

Kezdetek

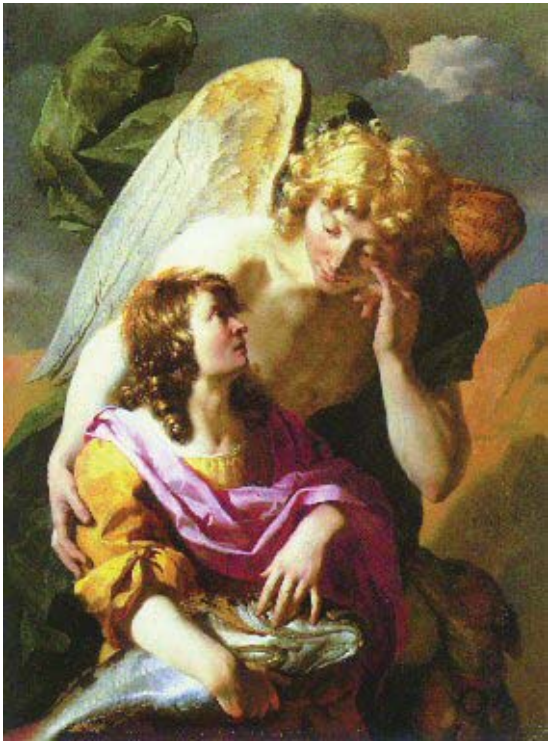

Szabályos alakzatban hulltak alá a nehézkes hópelyhek. Beterítettek mindent, amit csak tudtak, és lefedték fehér leplükkel az embereket. Voltak, akik a fabódék között szállingóztak, de olyanok is akadtak, akik csak a kályhák melegét élvezték, és kezüket melengették a fagyos decemberi naplementében. Mostanra azonban ők is szétszóródtak már, és elvegyültek a néma tömegben.

Búgás hallatszott valahonnan távolról. Egy zenekar lépett fel épp a színpadra, és hangszereiket hangolták. Énekes is volt velük. Gyönyörű magas hangja volt, mintha csak sikoltozott volna végig az előadás alatt.

Egy csapat óvodás ugyancsak részt vett a téli vásáron. Szabályosan egymás mellett mentek, tanítójuk parancsára figyelve, hogy a sort meg ne bontsák, úgy közelítettek. Mire megérkeztek, már nagy volt a zsivaj és a káosz a megannyi érdekes áru, forralt bor, ajándékok és feldíszített illatozó fenyőfák körül.

Fényesség és melegség töltötte fel az emberi szíveket. A boldogság és a szeretet szinte tapintható volt, ahogy kisebb-nagyobb embertömeg indult meg vállt vállnak vetve, hangosan, nagy izgalommal, hogy mielőbb a tér túlsó oldalán lehessenek. Ott aztán szembetalálták magukat egy másik csapattal, és forró ölelésben egyesültek – mindörökre.

Csodálatos éjszakának ígérkezett, tele színekkel és érzelmekkel, melegséggel és illatokkal.

A búgás is fokozódott. és a zenekar elkezdte a koncertet. Szárnyaló dallamok zúgtak el a tömeg felett. Tátott szájjal lesték, mint pendülnek a húrok, fonódnak össze hatalmas egésszé és töltik ki az eget. És mikor már mindenki azt hitte, vége a számnak, a muzsika visszakanyarodott, és ismét lelkesen hangosodott fel.

Most halálos némaság lett, amit csak a változások szelének hangja tört meg. Az első süvítve érkezett meg, és gyengéden érintette az emberi lelkeket. Aztán társa követte, majd annak a társa. Sokan voltak.

A hangulat a tetőfokára hágott, és mint megkönnyebbült angyalok, szárnyaltak tovább a B-17-esek.

Géhberger Máté (ADSL)

Hét nap

1. nap

A kávéház hátsó sarkában ült. Egy bögre volt előtte. Ő sem tudta már, mit ivott, a szokásosat. Az új pincérnő megkérdezte, mikor elment mellette, kér-e még valamit, de ő csak mordult egyet.

– Megint ír – súgta a kolléganőjének a pultnál.

Az vállat vont.

– Mindig ír.

– Mióta van itt? – kíváncsiskodott a másik.

– Fél hét óta. Mindig ezt csinálja. Ő az első vendég és ő az utolsó…

– Nem úgy. Mikor jött először?

– Ja, hogy az. Hát azt nem tudni. A főnök se tudja. Az mondja, törzsvendég volt már, mikor átvette a céget az apjától.

– De fura… És mi a neve?

– Mi Franknek hívjuk. De ki tudja… Nem beszél. Csak bejön, leteszi a pénzt és leül. Aztán, ha megkapja a kávéját, egész nap azt issza… Nézd csak azt a borostás fickót, aki most jött be!

Frank megkavargatta a kávéját és körmölt tovább. „Megint új lányt hoztak… túlcukrozza a kávét… azt kérdi, kérek-e még valamit… Ő kérdezte mindig… de nem így… egyre rövidebbek a szoknyák… nem panaszkodom… formásak a lábai… a másik hordhatna hosszabbat… Ő hosszú szoknyában járt… nyakig zárt ing… és még így is… és amikor levette… Marilyne…"

2. nap

Mary aznap délutános volt.

– De jó, hogy jöttél! – kolléganője magára kanyarította a sálját és átadta a kulcsokat – Kevesen vannak ma. Csak az a lány a könyvvel meg az a család. A gyerekkel vigyázz, pont az előbb borította ki a kakaót, fél óráig azt pucoltam…

– És Frank.

– Ja igen, délelőtt se voltak sokkal többen, szerintem este se lesznek, biztos a miatt a fesztivál miatt…

– Mit iszik?

– Ki?

– Frank.

– Hát a szokásosat. Olyan pasit szedtem össze…! Az egyik koncertre megyünk – az órájára pillantott – és máris késésben vagyok! Na szia! Ne felejtsd majd el bezárni a kasszát!

Az ajtó csapódott Janine mögött.

Mary elnézte Franket egy darabig, aztán ledobta a kulcsokat az asztalra és hátrament átöltözni. Mikor visszaért, a férfi még mindig ugyanúgy ült és sercegtette a papírt. Mary mély levegőt vett, odament hozzá, és leült vele szemben.

– Milyen a kávé, uram? – kérdezte erőltetetten nyugodt hangon.

A férfi fel se nézett.

– Frank? Szólíthatom Franknek? Mit iszik, Frank? – próbálkozott megint.

A férfi kezében megállt a toll, egy másodpercig csönd volt, mintha megfagyott volna az idő, aztán Frank mordult egyet.

– A szokásosat.

Mary sóhajtott. „Rendben. Legalább tud beszélni" – gondolta.

– Nem akar kipróbálni esetleg valami mást? Valamelyik különlegességet… A ház ajándéka! – tette hozzá gyorsan.

Frank a papírt bámulta, nem mozdult. Így ültek még vagy másfél percig, aztán Mary felállt és csalódottan visszament a pulthoz.

Frank megint írni kezdett. „Az új lány zaklat… beszélni akar… azt mond-

ja, uram… uramnak szólít… Ő szólított uramnak… este tízig mindig… csak tíz után hívott Franknek… az új lány is ezt mondja… Ő hívott Franknek… este tíz után mindig… csak éjfél után mert a szerelmesének nevezni… Marilyne…"

3. nap

A kulcs fordult a kis kávézó ajtajának zárjában. Mary nagyot ásított és benyitott.

– Fél hét… – motyogta és villanyt gyújtott, aztán gyorsan el is fordult a vakító fény elől. „Egyre hidegebb van" – gondolta miközben felcsavarta a fűtést. Épphogy csak kigombolta a kabátját, elővette a tejet és bedugta a konnektorba a kávégépet, az ajtó fölötti kis harang megcsörrent és belépett Frank. A pulthoz ment, lerakott három dollárt, aztán leült a hátsó sarokban. Mary meglepődött. „Semmi nincs három dollárért – gondolta –, a sima tejes kávé 2,80…" Vállat vont és megcsinálta a kávét, aztán körülnézett. A süteményeket csak nyolckor hozzák, de előző napról maradt még néhány csokis fánk. Gyorsan megmelegítette, egy kistányérra tette, és a kávéval meg a 20 centtel együtt kivitte Franknek.

– Ha éhes… – fűzte hozzá és már fordult is el, de végül mégis visszanézett: – Nem akar átülni egy radiátor mellé? – tette hozzá tétován.

Csönd. Mary elbizonytalanodott.

– Uram? – egy lépéssel közelebb ment, hátha Frank válaszra méltatja.

– Nem kell… – morogta a férfi.

Mary meglepődött a goromba hangnemtől és már ment is volna vissza, mikor a férfi utánaszólt.

– …köszönöm.

A lány visszanézett, de addigra Frank már megint a noteszába bújt, így nem láthatta az arcát. „Nem is olyan… tévedtem… kedves… egész kedves… és szép is… egész szép… persze nem szebb Nála… még mindig beszélni akar… minek… jó illata van… messziről is… ne jöjjön közelebb… a másik mindig kávé szagú… ő nem… az ő illata más… kicsit hasonlít az Övére… milyen isteni illata volt… Marilyne…"

4. nap

Mary késett. Már két órája. Janine anyázott, a főnöknek telefonált, hogy neki kettőkor lejár a munkaideje, és haza akar menni. A főnök nem érte el Maryt a mobilján, ezért Pault hívta, aki néha beugrik segíteni, ha nagy a forgalom. Paul viszont aznapra már programot beszélt meg a barátnőjével, akivel épp ki akart békülni vele, Janine kedvéért azonban lemondta, ezért szakítottak.

Mary távolmaradása mégis Franket viselte meg a legjobban. A három nap alatt pont kezdett hozzászokni Maryhez, ahhoz, hogy a lány mindig egy kérdést is intéz a kávéhoz, és hogy rózsaillatú. Most, hogy a kávét megint csöndben és kávészagúan kapta, az egész hely szürkébbnek tűnt. Már-már fontolgatni kezdte, hogy hazamegy, hogy aznap nem iszik kávét és nem ír, mikor befutott Mary. Kimerült

volt, feldúlt és szomorú, és az sem segített sokat a hangulatán, hogy Janine és Paul, akik épp váltották egymást, azonnal veszekedni kezdtek vele. Gyors, hangos és csattogós vita volt. Ők szidták, Mary hallgatott, ők elmentek, Mary pedig ott maradt az összes vendég tekintetét magán érezve. Egész nap egy szót sem szólt, csak felvette és kivitte a rendeléseket.

Frank késő délután rekedtes hangján utánaszólt, mikor a lány elment mellette. Megkérdezte, mi baja, de ő meg sem hallotta.

Frank még a szokásosnál is mogorvábban folytatta az írást. „Nem válaszol… nem néz rám… baj van… nagy baj… vele van baj vagy körülötte… rossz neki… nem jó, hogy… nem kéne érdekelnie… de kedves… jó hozzám… nem válaszol… Ő se válaszolt, mielőtt elment… egész nap nem nézett a szemembe… és az a levél… csak egy levél… „tíz nap múlva ugyanitt”… de nem jön… letelt a tíz nap és még mindig nem jön… ha nem látom többé… Marilyne…”

5. nap

Frank a délutánt várta. Mary érkezését. „Vajon jobban van már?”

A lány bár fáradtabb, de vidámabb volt, mint előző nap, és ahogy belépett, első dolga volt elnézést kérni Janine-től és megmagyarázni a helyzetet.

Frank fülelt, de csak foszlányokat értett a beszélgetésből, hogy Mary az anyjáról mondott valamit, mire Janine elsápadt és a részvétét nyilvánította, de Mary megnyugtatta, hogy annyira azért nem súlyos a helyzet.

Pár órával később, mikor a lány épp egy hátsó asztalt takarított, Frank megszólalt:

– Hogy van az édesanyja?

Mary csodálkozva nézett rá.

– Tessék?

– Az édesanyja… Mi történt vele?

Mary letette a rongyot és leült Frank asztalához.

– Hallgatózott?

Frank lesütötte a szemét.

– Elnézést.

Mary elmosolyodott.

– Elütötte egy busz. Combnyaktörés és pár repedt borda, de két hét múlva hazaengedik, azt mondják rendbe fog jönni.

– Értem…

– Köszönöm, hogy kérdezte.

Frank felnézett és akkor, először, találkozott a tekintetük.

Paul hatkor váltotta Maryt, hogy a lány be tudjon menni a kórházba. Frank pedig írt. Úgy, ahogy már rég nem tette. „Gyönyörű szeme van… hatalmas… igéző… belezuhanni, elmerülni benne… csak nézni… nézni hosszú órákon, napokon, éveken keresztül… és ahogy beszél… csak hallgatni a hangját… a színt, a magasságot, a szavakat… közelről érezni az illatát…”

6. nap

Frank Maryt nézte. A lány dél körül, mikor már kezdte zavarni a dolog, meg is kérdezte, segíthet-e valamiben. Erre Frank az édesanyja felől érdeklődött, majd a fesztiválról kezdtek beszélni, utána az időjárásról. Mary már vagy húsz perce ült az asztalnál, mikor pár másodperces hallgatás után Frank megszólalt:

– Nincs kedve inni velem egy kávét?

A lány elnevette magát.

– De hisz maga mindig kávézik, mikor itt vagyok.

– De valahol máshol. Valamikor, amikor épp nem dolgozik.

Marynek elakadt a lélegzete. „Lehetséges ez?" – gondolta. A csendet Janine törte meg, mikor odakiáltott Marynek, hogy már fél egy. A lány felpattant.

– Egyre a kórházban kell lennem! De holnap délután jövök. Legyen itt és megbeszéljük a részleteket!

Búcsúzóul még rámosolygott Frankra, aztán, a faggatózást meg sem hallva elköszönt Janine-től és elsietett.

Frank remegő kézzel hajolt a notesza fölé. „Találkozom vele… holnap megbeszéljük… itt fogom várni… egy randevú…"

7. nap

Frank naphosszat az ajtót leste. Ha meghallotta a kis csengőt, várakozva kapta fel a fejét, ha a kávégép berregni kezdett, odapillantott, hátha Mary kapcsolta be. De Mary nem jött. Nem jött délután és nem jött később sem. És senkin nem látszottak az értetlenség nyomai, senki sem kereste. Egy fiatal fiú jött be estefelé, akinek Janine a kávégép használatát tanítgatta.

Frank egész nap egy szót sem szólt. Írt. „Egy új fiú jött… még a gépet sem tudja használni… nem jön… azt mondta itt lesz… hiányzik az illata… biztosan holnap… Mary…"

Szirtes Manka (HaRibó)

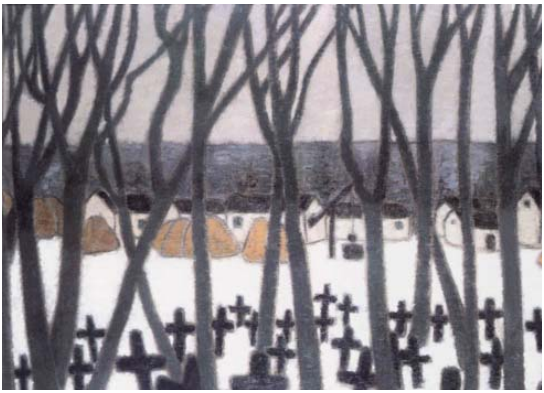

A kék sapkás kisfiú

Hideg volt, dermesztő hideg. A fák ágai mereven hajlottak a föld felé. Fagyos hangon suttogott a szél. Hó borított mindent. A táj letisztult, szenteste volt.

Egy gyermek fagyoskodott odakint. Egy kisfiú, akinek kék bojtos sapkája volt, s maga elé bámult. Kezei csupaszok és pirosak. Egy udvar kerítéséhez ért, az utcáról nézett befelé. Az ablakból kivilágító fény boldogsággal töltötte el. Csak egy szempillantásnyi öröm volt ez, melyből korábban soha nem részesült. Lyukas nadrágjába beesett a friss hó. Szemei az ablakot kémlelték vágyódva. Egy pillanatig azt hitte, hogy megtörténhet a csoda, hogy kijön az anyja és behívja, hogy kész a vacsora, de neki nem volt sem anyja, sem apja. A kishúgát is elveszítette, egy sikátorban fagyott meg, miközben ő élelem után kutatott. Azzal szórakoztatta magát, hogy a kerítés teteje mentén húzta végig az ujját s nézte, ahogyan a hó a földre hull.

Egyszer csak reccsenést hallott: egy nagy tölgy ága adta föl a harcot a faggyal szemben. A kisfiú mit sem törődve ezzel tovább piszkálgatta a havat a kerítés tetején. Az ablakon túlról, a melegből pajkos nevetés szűrődött ki, mely kíváncsivá tette. Úgy határozott, hogy beugrik a kertbe, és meglesi a boldog családot közelebbről.

Már az ablakpárkánynál kapaszkodott, mikor meghallotta az elvetemedett bejárati ajtó nyikorgó, rozzant hangját. Nyílt az ajtó, és ő ijedtében eléesett, és a mohás tetőről rázuhant egy óriási hóhalmaz.

Ekkor megszólalt egy hang:

– Jól vagy, fiú?

A kisfiú kitúrta magát a hókupacból.

– Bo-bocsánat, i-igen.

Boldog kacagás szakította meg a párbeszédet, egy asszonyé.

– Oh, milyen figyelmetlen vagyok – mondta a nő –, kissé szórakozott – majd eltűnt a házban és a következő pillanatban újra ott termett egy süteményes tállal. Széles mosollyal az arcán megkínálta a fiút, aki bizonytalanul elvett egy süteményt.

– Még életemben nem ettem ilyen finomat – szaladt ki a száján nagy őszinteséggel.

A fiú elköszönt illedelmesen, és a jeges út felé vette az irányt. A tenyerét a sütemény alá tartva akadályozta meg, hogy a morzsája a földre essen. Nagyon éhes volt, nem volt mása, mint ez a finomság, ez a szép fehér mázzal megkent csoda.

A szél már nem suttog. A fák merevek, nem hallani semmit. Sem a baglyok szárnysuhogását, sem a fák reccsenő hangjait. Mindenki otthon van, csak az a fiú fekszik a híd alatt, akinek kék sapkája van, szemei lehunyva, halvány mosoly az arcán.

Perger Viktória (Deja Vu)

Hirdetés

Műegyetemi felvételi előkészítő

Minden, ami az építész és terméktervező rajz-alkalmasságihoz kell:

– kockológia, perspektíva ábrázolás

– tárgyábrázolás, drapéria, árnyékolás

Délutáni rajzórák: hétfőn és pénteken 16:00-től 19:00-ig a FUGA Budapesti Építészeti Központban a Ferenciek terénél (Bp. V. ker. Petőfi Sándor utca 5.)

Az első óra december másodikán délután 16:00-kor indul, de bármikor lehet csatlakozni.

Egy alkalom ára: 1500 Ft (2-3 óra)

Aki tartja: GARA OLÍVIA FLÓRA. Az Építészkaron diplomázott, a Rajzi tanszéken TDK-zott, a párizsi Képzőművészeti Egyetemen tanult.

Elérhetősége: garaoliv@freemail.hu vagy 06 30/ 214 03 00

A rajz-előkészítő tanfolyam célzottan a Budapesti Műszaki Egyetemre felvételizőknek ajánlott, de mindenki számára nyitott, aki érdeklődik az építészet iránt és szeretné megtanulni vagy elmélyíteni a térben való rajzolni tudását. Az órák elméleti bevezetővel kezdődnek, ahol a perspektíva szabályairól és annak az építészetben való alkalmazásáról hallhatnak-láthatnak a résztvevők példákat. Az első kitekintő-kedvcsináló rész után kezdődik a rajzolás, ahol olyan feladatokat gyakorolhatnak a tanfolyam tagjai, amelyek a felvételin lesznek: három nézettel megadott térbeli elemek térben való megrajzolása, kockológia és tárgyábrázolás.

Az előkészítőt Gara Olívia Flóra tartja, aki a Műszaki Egyetem Építészkarán 2011-ben diplomázott, a Rajzi tanszéken TDK-zott és a kiemelt csoportban rajzolt. A Budapesti Képzőművészeti Egyetemen és a Párizsi Képzőművészeti Egyetemen tanult anatómiát és alakrajzot. A rajzórák hétfőn és pénteken 4-órától kezdődnek, 2-3 óra időtartalmúak, 1500 forintba kerülnek (alkalmanként fizetendők). Az előkészítőhöz szükséges A2-es rajzlap, rajztábla, minimum 2B-s ceruza, monopol radír – akinek nincs, az tőlem is megvásárolhatja a helyszínen.

El Grecótól Rippl-Rónaiig

Nemes Marcell, a mecénás műgyűjtő

Szépművészeti Múzeum, 2012. február 19-ig

Jánoshalmi Nemes Marcell (1866-1930) a 20. század eleji magyarországi műgyűjtés egyik legjelentősebb, s egyben legellentmondásosabb figurája volt, akinek nagyszabású műgyűjtői és mecénási tevékenysége már életében legendává vált. Pályafutása során értékes műtárgyak egész sorát, többek között El Greco Bűnbánó Magdolnáját, vagy Mányoki Ádám nemzeti ereklyének számító Rákóczi-portréját ajándékozta a Szépművészeti Múzeumnak, de számos más hazai, illetve külföldi intézménynek is adományozott, így az Iparművészeti Múzeumnak, a berlini és a müncheni képtárnak, sőt még a madridi Pradónak, vagy a párizsi Louvre-nak is. Kizárólag magyar festményekből álló, nyolcvandarabos kollekciójának adományozásával 1911-ben alapítója volt a Kecskeméti Képtárnak.

Műpártolói tevékenysége azonban nem korlátozódott csupán különféle műalkotások adományozására. Nagy számban vásárolt műveket fiatal tehetséges hazai és külföldi mesterektől, s az általa alapított díjaknak, illetve alapítványoknak köszönhetően, több évtizeden keresztül magyar művészek egész sora folytathatott külföldön tanulmányokat.

Bár a Szépművészeti Múzeum kiállítása elsősorban Nemes Marcell nagyvonalú mecénási tevékenységének kíván emléket állítani, a különböző hazai és külföldi múzeumok, illetve magángyűjtemények anyagából válogatott összeállítás a híres „marchand amateur" egykori műgyűjteményének sokszínűségét és gazdagságát is jól érzékelteti. A több mint százhúsz műalkotást felvonultató tárlat anyagában éppúgy szerepelnek antik vázák, középkori szobrok vagy régi olasz és németalföldi mesterek elsőrangú alkotásai, mint különböző korokból származó értékes iparművészeti tárgyak, a gyűjtő otthonainak hangulatát megidéző, enterieur-szerű elrendezésben. Bemutatjuk Nemes egykori Greco-kollekciójának féltett darabjai mellett a 19-20. századi magyar képzőművészet emblematikus alkotóinak, többek között Munkácsy Mihály, Ferenczy Károly, Rippl-Rónai József, Szinyei Merse Pál, Uitz Béla, Kernstok Károly és Vaszary János műveit. Az egykori hatalmas gyűjtemény Nemes halála után szétszóródott, világhírű képei ma különböző múzeumok, többek között a párizsi Orangerie, a berlini Gemäldegalerie vagy a londoni Tate anyagát gazdagítják. A látogatók még a művészi ambíciókat tápláló Nemes Marcell saját alkotásával is megismerkedhetnek a kiállításon.

A Poligráf-illusztrációk Nemes Marcell gyűjteményének darabjai.

Tartalom

Mi történt a decemberi IT-n? 2
Bírósági hírek 5
Irodalmi háziverseny 9
Angol sarok 12
Rob a Comenius projektről 14
Szabó Alexandra is háziasszonykodott . . . 15
Szatmári Bence Madáchot folytatja 16
Csata Sára Szatmárit illusztrálja 19
Faith káosza 20
Szigeti Bálint nem ad címet 22
Géhberger Máté kezdetei 24
Szigeti Manka hét napja 25
Perger Viktória szentestéje 29
Gara Olívia hirdet 30
Nemes Marcell gyűjtött 31

De szép is lenne, ha az idei karácsonyt hó kísérné!

Minden Poligráf-olvasónak kívánok jóleső meglepetésekben bővelkedő ünnepet és prímа kétezer-tizenkettőt.

A szerk.

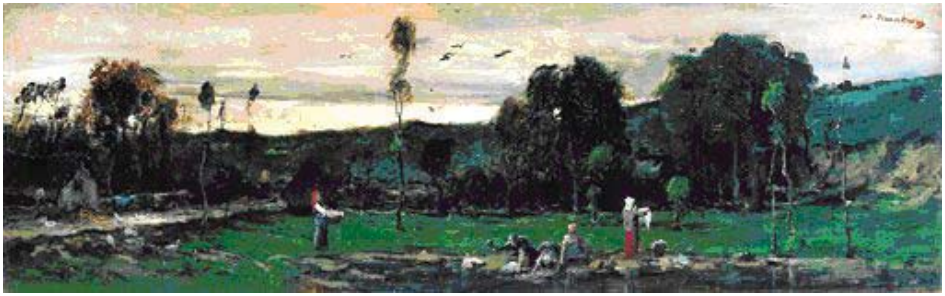

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf
A Közgazdasági Politechnikum lapja
Felelős kiadó: Diósi Alojzia
Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit
Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.
e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf
Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében